

A választási rendszer fő pilléreiről és a parlament létszámáról

Bár a mai kormánypártok világos ígérete volt a kisebb, mintegy kétszáz fős parlament létrehozása, mind a T/18-as törvényjavaslat, mind az idén július 9-én bejelentett elképzelések feszültségeiből látszik, hogy a jelenleg hatályos választási rendszer három (egyéni + listás + kompenzációs) pillérének és az egyéni képviselő előnyeinek megtartása (tehát a túl nagy létszámú kerületek elkerülése) mellett nehéz a kétszáz fős korláton belül maradni. Az alábbiak közül mely megoldás(ok)nak van a legnagyobb realitása (figyelmelen kívül hagyva az esetleges extra mandátumokat)?

- Tartják a kétszáz fő körüli összlétszámot, eltörlik a teljes kompenzációs mechanizmust, megmaradnak a jelenleginél csak kevéssel népesebb választókerületek és a maradék mandátumokat országos listáról töltik föl – vállalva annak kockázatát, hogy az így előálló aránytalanabb rendszerben a politikai riválisok is könnyebben szerezhessenek kétharmados többséget.
- Tartják a kétszáz fő körüli összlétszámot, megmarad a három pillér jelenlegihez hasonló aránya is, de a jelenleginél jóval nagyobb lélekszámú választókerületekkel (ez a T/18-as törvényjavaslathoz hasonló koncepció).
- Tartják a kétszáz fő körüli összlétszámot, megmarad a három pillér is, de annak arányai elbillennek: a jelenleginél csak kevéssel népesebb választókerületek létrehozása azt jelentené, hogy alig maradna listás és kompenzációs mandátum, ami – az első verzióhoz hasonlóan – az aránytalanságot és a kétharmad megszerzésének valószínűségét erősíti.
- Megmarad a három pillér a jelenlegihez hasonló arányban, a hatályosnál csak kevéssel népesebb választókerületekkel, de végül a kétszáz főt néhány tucattal meghaladó létszámmal.
- Tartják a kétszáz fő körüli összlétszámot, megmaradnak a hatályosnál csak kevéssel nagyobb választókerületek, a kompenzációs listát eltörlik, de a töredékszavazatokat hozzáadják az országos listás szavazatokhoz, így valamelyest mérsékelve a többségi ág túlsúlyát.
- Egyéb megoldás.